

228

jurador - a adj. i m.
jura

Arxiu de l'Institut d'Estudis Catalans

~~estat~~ 7; l'efecte.

juramentar-se v. pron. Obligar-se mutuament per jurament

jurament m. Acció de jurar. Prestar jurament. fer jurament d'obeir-me. Mancar al jurament, a la cosa jurada. Observar el jurament. He rebut el seu jurament. Un jurament fals

jurar v. tr. Afirmar, prometre (alguna cosa) apel·lant a Déu, a una cosa jutjada sagrada, a una oïció superior, com a testimoni